

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

22 mai 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și partea vătămată Sandic Vadim în cauza penală în privința lui

Colesnic Vasile.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 26.05.2015 - 07.03.2017;

2. Instanța de apel: 28.03.2017 - 17.01.2018;

3. Instanța de recurs: 03.04.2018 - 22.05.2018.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 07 martie 2017, Colesnic Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal și încetat procesul penal în temeiul art.60 Cod penal, cu liberarea de răspundere penală, în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Colesnic Vasile, la 11 octombrie 2008, cu bună știință, fiind avertizat pentru răspunderea penală ce o poartă pentru denunțarea falsă, fiindu-i aduse la cunoștință prevederile art.311 Cod penal, intenționat, cu scopul de a-l învinui pe Sandic Vadim de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, l-a denunțat fals organului de poliție -Comisariatului de Poliție Șoldănești, care a pornit urmărirea penală nr.xx ce ulterior, la 02 noiembrie 2010, a fost clasată din lipsa elementelor infracțiunii, conform prevederilor art.275 pct.3) Cod de procedură penală.

Acțiunile inculpatului au fost reîncadrate din prevederile art.311 alin.(2) lit.a) în cele ale art.311 alin.(1) Cod penal, deoarece în acțiunile lui V.Colesnic nu a fost constatată și probată denunțarea falsă cu bună știință a lui V.Sandic și S.Sandic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, deoarece prin ordonanța din 28 ianuarie 2010 a fost dispusă încetarea urmăririi penale împotriva acțiunilor lui V.Sandic în baza art.152 alin.(1) Cod penal, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunii

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Foltea în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, invocând că în cadrul urmăririi penale au fost admise încălcări de procedură ce duc la încetarea procesului penal, fiindcă calitatea de bănuț

urmează a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, adică din 18.06.2012, de unde se desprinde că inculpatul s-a aflat în calitate de bănuț mai mult de trei luni, deoarece a fost pus sub învinuire abia prin ordonanța din 22.10.2012, cu depășirea a 34 de zile, ceea ce contravine prevederilor art.63 Cod de procedură penală și potrivit art.251, duce la nulitatea actului; - procurorii au oficializat statutul de bănuț al lui V.Colesnic prin ordonanța din 18.06.2012, fapt confirmat și prin citațiile emise la 26.06.2012, 04.07.2012 fiind invitat nu pentru a fi recunoscut în calitate de bănuț, dar pentru a fi audiat în calitate de bănuț; - instanța neîntemeiat și cu încălcarea prevederilor art.3 alin.(2) Cod penal, a interpretat extensiv defavorabil prevederile art.63 Cod de procedură penală, în conformitate cu care, în cazurile în care a fost pornită urmărirea penală împotriva unei numite persoane, din momentul respectiv se va considera că această persoană deține calitatea de bănuț, indiferent de faptul dacă a fost sau nu dată ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț; - instanța s-a eschivat de la obligația de a constata că ordonanța semnată de procurorul adjunct al Procurorului r-nului Șoldănești, I.Mirza din 18.06.2012, prin care a fost declanșată urmărirea penală în acest dosar, este un act procedural, în partea motivată a căruia este clar consemnat faptul că V.Colesnic a comis infracțiunea prevăzută de art.311 Cod penal; - omiterea de către organul de urmărire penală a obligației procedurale pozitive de a-i recunoaște inculpatului calitatea de bănuț, imediat ce i-au devenit cunoscute motivele plauzibile de a-l bănuț de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 Cod penal, a condus la încălcarea dreptului garantat la art.63 Cod de procedură penală, de a beneficia de statutul de bănuț din momentul ce o „bănuțială rezonabilă” în privința acestuia a fost formulată în cadrul procesului penal, inclusiv în cadrul procedurilor desfășurate în privința sa; - instanța a stabilit eronat faptele, în existența lor, prin neluarea în considerare a probelor prezentate de apărare, deoarece inculpatul nu a cerut tragerea la răspundere penală a lui S.Sandic și V.Sandic, nu i-a învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, ci doar a solicitat să se i-a măsuri cu aceștia, pentru faptul că l-au bătut cu picioarele în diferite părți ale corpului; - afirmația făcută de procuror în ordonanță, precum că inculpatul l-a învinuit pe V.Sandic de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, nu corespunde conținutului plângerii făcute de V.Colesnic din 11.10.2008; - prin ordonanța din 28.01.2010 a fost clasat procesul penal în privința lui V.Sandic, pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, astfel procurorii nu au clasat procesul penal din lipsa faptului infracțiunii, ci din lipsa elementelor infracțiunii, întemeindu-și soluția pe raportul de expertiză nr.373 din 11.02.2009, prin care la V.Colesnic nu au fost constatate careva vătămări corporale urmare a evenimentelor din 11.10.2008; - instanța nu a ținut cont că în dosarul penal nr.2012470134 pornit în baza art.312 Cod penal, pe faptul falsificării raportului de expertiză medico-legală, prin ordonanța din 23.08.2016 V.Colesnic a fost recunoscut ca parte vătămată, deoarece la acesta, prin raportul de expertiză, au fost constatate leziuni corporale medii (fractura coastei) ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008; - incorect instanța a constatat că raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016 nu ar avea incidență cu cauza penală, pe când în acesta sunt reflectate toate investigațiile medicale la care a fost supus inculpatul în perioada anilor 2008-2016 și reprezintă o sinteză a tuturor concluziilor făcute anterior cu referire la vătămările corporale

depistate la V.Colesnic ca rezultat al incidentului din 11.10.2008; - instanța neîntemeiat nu a analizat și apreciat concluziile avizului de testare poligraf nr.34/12/-R-2827 în coroborare cu declarațiile inculpatului și concluziile raportului de expertiză medico-legală în comisie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018, a fost admis apelul declarat de avocatul V.Foltea în numele inculpatului V.Colesnic, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-a dispus achitarea inculpatului V.Colesnic de comiterea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel, a reluat cercetarea judecătorească și a cercetat suplimentar probele scrise, prezentate de partea acuzării și apărării și anume, ordonanța de începere a urmăririi penale în baza art.311 alin.(1) Cod penal la plângerea lui V.Sandic și plângere acestuia adresată CP Șoldănești din 24.05.2012; - ordonanța din 01.12.2008 de începere a urmăririi penale în baza art.152 Cod penal; - plângerea lui V.Colesnic din 14.10.2008, depusă pe numele comisarului CP Șoldănești, prin care a solicitat tragerea la răspundere penală a lui V.Sandic și S.Sandic; - plângerea lui V.Colesnic din 11.10.2008, prin care a solicitat organelor de drept de a lua măsuri în privința V.Sandic și S.Sandic, care l-au maltratat; - raportul de examinare medico-legală nr.2776/D din 30.10.2008 în privința lui V.Colesnic, conform căruia acestuia i-au fost cauzate vătămări corporale medii; - raportul de expertiză medico-legală nr.3187/D din 2008 efectuat de A.Vicol și raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.373 din 09.12.2008; - ordonanța din 02.11.2010 de clasare a urmăririi penale pe cauza penală nr.20080470155 din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal în acțiunile lui V.Sandic; - referat presentențial de evaluare psiho-socială a personalității V.Colesnic; - declarațiile părților vătămate S.Sandic, V.Sandic, a inculpatului V.Colesnic; - ordonanța din 18.06.2012, privind neacceptarea propunerii de refuz în pornirea urmăririi penale și pornirea urmăririi penale în privința lui V.Colesnic în baza art.311 alin.(1) Cod penal; - plângerea depusă de V.Colesnic la data de 11.10.2008, prin care acesta nu cere atragerea la răspundere penală a lui S.Sandic și V.Sandic și nu indică un careva articol; - citația din 26.06.2012 cu nr.2745, prin care V.Colesnic este citat la SUP CPR Șoldănești, la ofițerul de urmărire penală V.Botnarenco pentru a fi audiat în calitate de bănuț; - ordonanța din 28.01.2010 de clasare a urmăririi penale din lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal în acțiunile lui V.Sandic; - ordonanța din 26.10.2010 de anulare a ordonanței de încetare a urmăririi penale din 28.01.2010; - avizul de testare poligraf nr.34/12/1-R-2827 din 27.05.2016 întocmit de A.Cucoară; - raportul de expertiză medico-legală nr.272 din 22.08.2016 în privința lui V.Colesnic; - ordonanța din 23.08.2016 de recunoaștere în calitate de parte vătămată a lui V.Colesnic, prin ce se constată că acesta era parte vătămată pe dosarul penal întocmit în privința expertilor, nu este o careva participare a acestuia la falsificarea raportului de expertiză.

Astfel, reținând aceste probe, instanța de apel a conchis că inculpatul V.Colesnic urmează a fi achitat din motivul lipsei faptei infracțiunii, totodată constatând că soluția primei instanțe este afectată de o eroare de fapt, deoarece instanța nu a luat în considerație probele administrate la caz, pe care urma a le aprecia din punct de vedere al pertinentei,

concludenței și utilității, care analizate în ansamblu nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei penale ce i se impută.

În sensul celor invocate, instanța de apel a constatat că V.Colesnic la 11.10.2008 a depus plângere în care a indicat „Rog organele de drept să i-a măsuri cu cet.V.Sandic și S.Sandic, locuitori ai or.Șoldănești, care la data de 11.10.2008, în jurul orelor 12.00, aflându-se pe dealul din preajma or.Șoldănești, m-au bătut cu picioarele și pumnii peste diferite părți ale corpului”, însă din plângerea dată nu rezultă că inculpatul ar fi cerut tragerea la răspundere penală a lui V.Sandic și S.Sandic și nici nu i-a învinuit pe aceștia de comiterea vreunei infracțiuni, el doar a indicat că a fost bătut, fapt ce contravine ordonanței din 18.06.2012, privind pornirea urmăririi penale, conform căreia urmează că acesta l-a învinuit pe V.Sandic de săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal.

Urmărirea penală în privința lui V.Sandic în baza art.152 alin.(1) Cod penal a fost clasată din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii, pe motiv că nu au fost depistate careva vătămări corporale la V.Colesnic, urmare a evenimentelor din 11.10.2008.

Prin ordonanța din 08.11.2016 a procurorului în Procuratura sectorului Centru, mun.Chișinău, V.Postovanu, s-a dispus încetarea urmăririi penale din motivul lipsei elementelor infracțiunii în acțiunile expertului A.Vicol și a medicului radiolog imagist V.Guțan, în procesul întocmirii raportului de expertiză medico-legală, prin care la V.Colesnic au fost constatate leziuni corporale medii ca rezultat al evenimentelor din 11.10.2008, astfel fiind exclusă participarea lui V.Colesnic la crearea probelor acuzatoare.

Instanța de apel a mai indicat că, conform raportului de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, urmează că au fost supuse examinării leziunile corporale ale lui V.Colesnic, primite în urma evenimentelor din 11.10.2008, iar prin ordonanța din 19.10.2017 a procurorului-șef al Procuraturii r-lui Șoldănești, a fost reluată urmărirea penală în cauza penală nr.2008470155 în baza semnelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, cauză pornită la 01.12.2008 în baza plângerii lui V.Colesnic pe faptul maltratării lui la 11.10.2008, ceea ce demonstrează că în acțiunile inculpatului lipsește fapta infracțională prevăzută de art.311 alin.(2) lit.a) Cod penal.

Concomitent, instanța de apel a respins afirmația părții apărării referitor la încălcarea prevederilor art.63 alin.(3) Cod de procedură penală, deoarece urmărirea penală în privința lui V.Colesnic în baza art.311 alin.(1) Cod penal a fost pornită prin ordonanța din 18.06.2012, totodată, acesta a fost recunoscut în calitate de bănuț prin ordonanța din 23.08.2012, termen de la care începe statutul de bănuț al acestuia, el, fiind pus sub învinuire prin ordonanța din 22.10.2012, astfel învinuirea fiind înaintată în termenul legal prevăzut de art.63 alin.(3) Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin. (1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că probele administrate în cadrul urmăririi penale confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.311 alin.(1) Cod penal; - incorect instanța și-a întemeiat soluția de achitare doar pe plângerea înaintată de V.Colesnic, pe când acesta a fost preîntâmpinat

conform prevederilor art.311 Cod penal și la materialele cauzei mai există o plângere a inculpatului datată cu 14.10.2008 adresată comisariatului or.Șoldănești, înregistrată în R-1 cu nr.458 din 14.10.2008, prin care acesta solicită tragerea la răspundere penală a lui V.Sandic și S.Sandic; - incorect instanța a interpretat că latura obiectivă a infracțiunii art.311 Cod penal, constituie acțiunea de denunțare falsă, iar urmarea prejudiciabilă constă în punerea în mișcare a organelor de drept în cercetarea unei infracțiuni nesăvârșite sau săvârșite de o altă persoană, fiindcă denunțarea falsă se consumă din momentul în care denunțul fals a ajuns la organul de urmărire penală, indiferent de faptul dacă s-a pornit sau nu procesul penal; - instanța a interpretat incorect concluziile expuse în ordonanța procurorului în Procuratura s.Centru, mun.Chișinău V.Postovanu din 08.11.2016 în folosul inculpatului, pe când acestuia nici nu i-a fost incriminată învinuirea în crearea probelor acuzatoare; - raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016 în privința lui V.Colesnic, nu putea fi apreciat în folosul inculpatului, deoarece deși a fost constatat că acesta a avut fracturi, însă nu s-a putut stabili vechimea acestora și timpul apariției lor; - prapit instanța de apel a făcut referire la ordonanța procurorului-șef al Procuraturii Șoldănești din 19.10.2017, prin care a fost reluată urmărirea penală pe cauza penală nr.2008470155 pornită în baza plângerii lui V.Colesnic, fiindcă pe cauza dată nu există o hotărâre definitivă; - în cadrul examinării cauzei în ordine de apel au fost încălcate drepturile părții vătămate V.Sandic, deoarece acesta a depus o cerere de examinare a cauzei în lipsa sa, dar partea apărării a inculpatului V.Colesnic a depus în instanță mai multe înscrisuri, care nu au fost prezentate părții vătămate, la care acesta nu a avut acces și nu s-a expus asupra lor;

- partea vătămată V.Sandic care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.2), 5) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că examinarea cauzei în instanța de apel a avut loc în lipsa sa deși a depus cereri la 26.06.2017 și 31.07.2017, prin care a solicitat de a-i fi expediată o copie de decizie ori să fie citat pentru ulterioara ședință de judecată; - prin faptul că cauza penală în instanța de apel s-a precăutat în lipsa sa, a fost lipsit de dreptul de a face recuzare unui magistrat, care urma să facă declarație de abținere, prin ce au fost încălcate prevederile art.33 alin.(2) pct.4), 5), 6) Cod de procedură penală, deoarece judecătorul R.Burdeniuc, care a făcut parte din completul ce a examinat cauza penală în privința lui V.Colesnic, a examinat în ordine de apel pricina civilă, la cererea de chemare în judecată formulată de către V.Sandic către V.Colesnic cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui V.Colesnic către V.Sandic privind încasarea prejudiciului material și moral, în care și-a expus opinia asupra vinovăției sale, constatând că dânsul a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele lui V.Colesnic, ceea ce denotă imparțialitatea magistratului nominalizat; - instanța la baza soluției de achitare a reținut doar plângerea inculpatului din 11.10.2008, ignorând-o pe cea din 14.10.2008, în care acesta concret solicită să fie tras dânsul la răspundere penală; - raportul de expertiză medico-legală nr.2776/d din 30.10.2008, nu a fost prezentat de inculpat în original, dar în xerocopie neautenticată; - instanța de apel nu s-a expus asupra raportului de expertiză medico-legală nr.373 din 11.02.2009, cât și a celui din 06.01.2010, nr.373, concluziile cărora au fost bazate pe documentele medicale primare, prezentate de

Spitalul raional Șoldănești, unde în ziua de 11.10.2008 s-a adresat inculpatul, în urma cărora careva leziuni corporale la acesta nu au fost depistate; - instanța nu s-a expus nici asupra ordonanței din 01.12.2008, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin. (1) Cod penal, astfel instanța de apel urma să motiveze în hotărârea sa admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate; - nu putea fi luat în considerație la emiterea deciziei nici raportul de expertiză medico-legală în comisie nr.272 din 17.10.2016, deoarece comisia a apreciat că la inculpat au fost depistate careva leziuni, însă vechimea lor nu este posibil de stabilit.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursurile ordinare declarate de către procuror și partea vătămată V.Sandic urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Reieșind din prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor cauzei penale, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să argumenteze decizia adoptată invocând temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea sau respingerea apelului.

Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal constată că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Astfel, Colegiul penal reține că prima instanță, examinând în ședință probele prezentate de procuror și anume, declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și probele scrise, l-a recunoscut vinovat pe V.Colesnic în baza art.311 alin.(1) Cod penal și a dispus încetarea procesului penal în privința lui, cu liberarea de răspundere penală, pe motivul intervenirii termenului de prescripție.

Dând o nouă apreciere probelor din dosar, instanța de apel, a admis apelul declarat de avocat în numele inculpatului V.Colesnic, a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care a dispus achitarea acestuia în baza art.311 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel, a ajuns la această concluzie în urma reluării cercetării judecătorești și reexaminării probelor ce au fost dobândite în scopul constatării circumstanțelor care au importanță pentru cauză.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel în partea descriptivă a deciziei a făcut concluzii contradictorii, astfel, descriind circumstanțele cauzei și motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării, a considerat că acestea *nu dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea faptei penale ce i se impută*, iar în partea dispozitivă a dispus achitarea lui V.Colesnic, pe motiv că *nu s-a constatat existența faptei infracțiunii*,

de unde rezultă că instanța de apel nu a respectat prevederile art.390, 394 alin.(3), privind alcătuirea părții descriptive și dispozitive a hotărârii.

Referitor la temeiul invocat de recurenți că examinarea cauzei în apel a avut loc în lipsa părții vătămate, care nu a fost legal citat, prin ce i-a fost încălcat dreptul acestuia, Colegiul atestă că, potrivit prevederilor art.412 alin.(2) Cod de procedură penală, judecarea apelului se face cu citarea părților și înmânarea copiilor de pe apel.

Conform art.323 alin.(2) și (3) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță și în *instanța de apel* se desfășoară cu participarea părții vătămate, iar în caz de neprezentare motivată a acesteia, instanța, consultând opiniile părților, decide judecarea cauzei sau amânarea ei în funcție de faptul dacă cauza poate fi judecată în lipsa părții vătămate fără a-i leza drepturile și interesele.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că, la 25.04.2017, și respectiv la 26.04.2017, partea vătămată V.Sandic prin intermediul serviciului poștal a expediat referință la cererea de apel și o cerere prin care solicită examinarea cauzei în lipsa sa și a lui S.Sandic, din motive de sănătate (f.d.128-133, 135-136).

Din procesul-verbal al ședinței de judecată din 03.05.2017, rezultă că instanța de apel punând în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa părților vătămate și audiind părerea participanților la proces, a dispus posibilă începerea judecării cauzei în lipsa părților vătămate, iar chestiunea privind prezența acestora dacă va fi necesară va fi soluționată ulterior (f.d.158 verso, v.3). Ulterior, după cum rezultă din procesul-verbal al ședințelor de judecată din 03.08.2017, 11.10.2017, 22.11.2017, 17.01.2018, 14.02.2018, partea vătămată nu a mai fost citată și nu s-a pus în discuție posibilitatea continuării examinării și finisării cauzei în lipsa acesteia, inclusiv și necesitatea prezenței acesteia în ședința din 11.10.2017, când partea apărării a anexat probe noi la materialele cauzei - ordonanța din 16.05.2011 autentificată prin ștampila procuraturii Șoldănești, precum și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25.09.2017, prin care s-a declarat nulă ordonanța din 28.01.2010 a procurorului în Procuratura Șoldănești, V.Erhan, prin care s-a dispus clasarea cauzei penale nr.2008470155, cu reluarea urmăririi penale și remiterea materialelor procurorului pentru înlăturarea lacunelor depistate, care a fost luată ca probă la baza soluției de achitare a inculpatului.

Colegiul atestă că, în conformitate cu prevederile art.60 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, partea vătămată are dreptul să participe la judecarea cauzei pe cale ordinară de atac, precum are și alte drepturi și obligații prevăzute de prezentul cod, iar conform art.364, părțile pot prezenta și cere administrarea probelor și în cursul cercetării judecătorești.

Conform art.315 Cod de procedură penală, procurorul, partea vătămată, apărătorul, inculpatul beneficiază de drepturi egale în fața instanței de judecată în ce privește administrarea probelor, participarea la cercetarea acestora și formularea cererilor și demersurilor, iar potrivit art.24, părțile au dreptul la un proces contradictoriu, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Din prevederile art.17 alin.(2) Cod de procedură penală, rezultă că instanța judecătorească este obligată să asigure participanților la procesul penal deplină exercitare a drepturilor lor procesuale.

Dispozițiile normelor date nu au fost respectate de către instanța de apel, dat fiind că judecarea cauzei respective s-a desfășurat în absența părții vătămate V.Sandic, în pofida faptului că lipsa acesteia în instanță a fost motivată, aceasta urmând a fi citată, întru a respecta procedura de contradictorialitate.

Cu privire la temeiul de drept invocat de V.Sandic, prevăzut de art.427 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, precum că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33, Colegiul constată că, prin fișa de repartizare aleatorie a dosarului (f.d.119 v.3), cauza penală nominalizată a fost repartizată judecătorului D.Pușca, care potrivit ordinului nr.17V din 30.12.2016, făcea parte din Completul nr.2, compus din judecătorii A.Rotaru - președinte, R.Burdeniuc și D.Pușca.

Totodată, din copia deciziei instanței de apel din 21.02.2013, anexată la cererea de recurs a părții vătămate V.Sandic (f.d.223-225, v.3), rezultă că judecătorul R.Burdeniuc a participat la examinarea în ordine de apel a pricinii civile la cererea de chemare în judecată a lui V.Sandic către V.Colesnic cu privire la încasarea prejudiciului material și moral și cererea reconvențională a lui V.Colesnic către V.Sandic privind încasarea prejudiciului material și moral, prin care a fost admis apelul declarat de V.Colesnic, s-a respins cererea de chemare în judecată a lui V.Sandic către V.Colesnic și s-a admis parțial cererea reconvențională înaintată de V.Colesnic către V.Sandic, constatând că *„la 11 octombrie 2008, în jurul orelor 11.30...Sandic Vadim i-a aplicat lui Colesnic Vasile lovituri cu pumnii și picioarele ...Necâtând la faptul că urmărirea penală a fost încetată, în această ordonanță cu certitudine s-a constatat aplicarea loviturilor cu pumnii și picioarele de către Sandic Vadim lui Colesnic Vasile... Instanța de apel concluzionează că de pe urma acțiunilor ilegale ale lui Sandic Vadim, apelantul Colesnic Vasile a suferit fizic...”*. Astfel, reieșind din constatările date, rezultă că anterior judecării cauzei penale, judecătorul R.Burdeniuc și-a expus opinia asupra vinovăției lui V.Sandic, iar participarea judecătorului respectiv la examinarea prezentei cauze penale vine în contradicție cu prevederile art.33 Cod de procedură penală.

La fel, se constată că instanța de apel și-a întemeiat soluția de achitare a inculpatului pe faptul că, prin ordonanța din 19.10.2017 a procurorului-șef al Procuraturii r-lui Șoldănești, a fost reluată urmărirea penală în cauza penală nr.2008470155 în baza semnelor infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, pornită la 01.12.2008 în baza plângerii lui V.Colesnic pe faptul maltratării la 11.10.2008, însă nu a verificat acțiunile întreprinse ulterior în cauza dată.

Totodată, instanța, pripit a ajuns la concluzia de achitare a lui V.Colesnic motivându-și soluția prin faptul că acesta în plângerea din 11.10.2008, nu a solicitat tragerea la răspundere penală a lui V.Sandic și S.Sandic pentru faptul maltratării sale și nici nu i-a învinuit pe aceștia de comiterea vreunei infracțiuni, fără a ține cont de dispozițiile art.262-263 Cod de procedură penală, care prevăd procedura sesizării organului de urmărire penală despre săvârșirea unei infracțiuni, și nu s-a expus asupra faptului că acesta a fost avertizat,

contra semnătură, asupra răspunderii penale în baza art.311 Cod penal, pentru denunțarea calomnioasă cu bună știință, inclusiv și asupra cererii adresate de către V.Colesnic CP Șoldănești din 14.10.2008, prin care acesta solicită tragerea la răspundere penală a lui V.Sandic și S.Sandic și examinarea plângerii în conformitate cu legislația în vigoare (f.d.5-6 v.1).

În acest sens se reține că, potrivit art.93 Cod de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul Cod, care servesc la constatarea existenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, care urmează să fie reflectată în soluția dată cauzei, soluție ce trebuie să fie motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar.

Instanța de recurs reține că, soluția instanței de apel de achitare a inculpatului este întemeiată și pe raportul de expertiză medico-legală nr.272 din 17.10.2016, prin care s-a constatat că în urma evenimentelor din 11.10.2008 lui V.Colesnic i-a fost cauzată vătămare corporală ușoară, însă, în cazul dat, instanța urma să motiveze din ce cauză nu pot fi luate ca probă constatările și concluziile din rapoartele de expertiză medico-legală nr.373 în comisie din 09.12.2008 și 11.02.2009, prin care la V.Colesnic nu s-au depistat careva leziuni corporale.

Așa dar, Colegiul constată că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a respectat cerințele de judecare a apelului prevăzute în art.414 Cod de procedură penală și dispozițiile art.417 alin.(1) pct.8), și anume hotărârea adoptată nu cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus la admiterea apelului părții apărării, precum și motivele adoptării soluției date.

Prin urmare, Colegiul constată că și-au găsit confirmare temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.2), 5), 6) Cod de procedură penală, invocate de recurenți în recursurile ordinare.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, ea casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

La noua rejudecare a cauzei instanța de apel are obligația ca în conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză, în strictă conformitate cu prevederile art.93-95, 100-101, să le dea apreciere cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să constate prezența sau lipsa în acțiunile inculpatului a infracțiunii incriminate și să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de

motivele expuse în pct.6 al prezentei decizii și, ca urmare, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală.

7.În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu și partea vătămată Sandic Vadim, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 ianuarie 2018 în cauza penală în privința lui Colesnic Vasile, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Decizia motivată pronunțată integral la 19 iunie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun